

Instrukcja układania paroizolacji

Folie polietylenowe działające jako **paroizolacje**, służą do osłony konstrukcji i termoizolacji przegród budowlanych przed napływem pary wodnej, która po kondensacji jest powodem zawilgocenia przegrody. Przegrodą tą może być dach, ściana lub strop. Szczelne ułożenie **paroizolacji** jest bardzo ważnym warunkiem jej prawidłowego działania ze względu na duże zdolności penetracyjne pary wodnej. Pozostawienie nie zaklejonych kolejnych warstw folii paro-izolacyjnej znacznie zwiększa niebezpieczeństwo dopływu i pozostania pary wodnej w termoizolacji. W dachach spadzistych, głównym zadaniem folii paroizolacyjnych układanych na krokwiach od strony poddasza jest zabezpieczenie termoizolacji przed parą wodną przenikającą z pomieszczeń użytkowych, z wnętrza domu. Drugą funkcją jest zapobieganie ucieczce ciepła przez przewiewanie. Nawet bardzo małą szparą w dachu może uciec bardzo dużo ciepła, ponieważ różnica temperatur w sezonie grzewczym powoduje duże różnice ciśnień i powstawanie gwałtownych przepływów powietrza.

1. **Paroizolację** układa się po ułożeniu termoizolacji od wewnątrz poziomo lub równoległe do krokwi w zależności od potrzeb i stopnia skomplikowania konstrukcji więźby dachowej. Niezależnie od sposobu rozpinania **paroizolacji** powinno się ją układać z lekkim naprężeniem - lekko naciągając.
2. W przypadku układania poziomego najlepiej jest zacząć od góry – od osłony jętek lub kalenicy w zależności od sposobu ułożenia termoizolacji. Każdą kolejną warstwę trzeba ułożyć na zakład minimum 5 cm i uszczelnić przez zaklejenie taśmą samoprzylepną jednostronną na zewnątrz zakładu lub taśmą dwustronną wewnątrz zakładu.
3. W przypadku układania wzdłuż krokwi najlepiej jest łączyć **paroizolację** na zakład klejony na krokwi. Łączenia pionowe poza krokwią muszą być wykonane wyjątkowo starannie i najlepiej jest kleić kolejne warstwy przy pomocy sztywnych podkładek np. desek.
4. **Paroizolację** mocuje się do krokwi za pomocą zszywek lub taśmy dwustronnie klejącej. Zalecamy stosowanie taśmy dwustronnej, ponieważ przy jej pomocy nie dziurawi się **paroizolacji**. Po zastosowaniu zszywek trzeba miejsca przebicia zakleić kawałkami taśmy samoprzylepnej. Zszywki najłatwiej jest wbijać przy pomocy takera tapicerskiego lub dekarckiego.
5. Na połączeniach z elementami pionowymi: ścianami kolankowymi, kominami oraz ścianami szczytowymi lub działowymi należy stosować specjalne, samoprzylepne taśmy uszczelniające połączenia. Taśmy te wykazują odpowiednią w tych połączeniach elastyczność. Ważne jest aby w tych miejscach

zostawić odpowiednie naddatki folii paroizolacyjnej . Do tych połączeń zaleca się stosowanie listew dociskowych mocowanych do w/w elementów pionowych (ścian i kominów) .

6. Na ewentualnych połączeniach z posadzką również należy użyć listew dociskowych .
7. Na połączeniach z oknami dachowymi i wyłazami należy stosować się do zaleceń ich producentów tak aby połączenia z futrynami lub obudowami tych elementów były szczelne.

Uwaga !

Z powodu własności płyt gipsowo kartonowych przy ułożeniu paroizolacji wszelkie pomieszczenia (nie tylko łazienki) na poddaszu powinny mieć sprawnie działającą wentylację tych pomieszczeń . W przypadku braku wentylacji między płytami gipsowo kartonowymi lub na powierzchni ścian i sufitów tynkowanych może pojawić się pleśń lub grzyby . Zagraża to zdrowiu mieszkańców. Zjawisko to dotyczy również pomieszczeń nie wentylowanych znajdujących się w dowolnym miejscu budynków i nie jest związane ze stosowaniem paroizolacji .

Niniejsza instrukcja podaje najważniejsze , podstawowe zalecenia i nie zawiera informacji dotyczących wszystkich możliwych rozwiązań stosowanych w konstrukcjach dachowych. Istnieją również sytuacje, w których mogą być zastosowane inne rozwiązania niż opisane w instrukcji.
Instrukcja została napisana według stanu wiedzy budowlanej w czerwcu 2003 r.